

Honorable Consellera d'Ensenyament, senyora Meritxel Ruíz, Honorable consellera de Treball, Afers Socials i Família, Sra. Dolors Bassa, senyor President del Consell Català de la Formació Professional, autoritats, senyores i senyors.....

En primer lloc, en nom de tots els guardonats, vull agrair al Consell Català de Formació Professional, que hagin pensat en nosaltres, per a l'atorgament d'aquesta distinció i reconeixement a *la trajectòria individual desenvolupada en el camp de la formació professional, 2015* però volem ressaltar que al nostre costat han estat altres persones treballant de valent en equip, que han col·laborat per aconseguir els objectius previstos ja sigui en les organitzacions educatives, administració, empreses o entitats en les quals hem prestat o realitzem els nostres serveis. Així doncs, volem fer extensiu l'honor que ens mereix aquest Premi a totes aquestes persones que des d'un lideratge participatiu han estat copartíips de la tasca realitzada.

Si he d'assenyalar un factor comú a les persones premiades, sens cap mena de dubte, destaca és el nostre compromís envers la formació professional, per una formació integral i de qualitat. Una opció digna, aquesta, que dóna resposta a les necessitats reals que té la societat.

L'economia actual necessita treballadors especialitzats. El canvi tecnològic i la globalització requereix d'una demanda de treball d'alta qualificació professional. Si volem que el País, tingui una economia moderna, i competitiva es fa necessari disposar d'una ma d'obra altament qualificada i tècnicament ben formada. No podem competir amb altres països de polítiques de preus baixos i ens cal incorporar als productes i serveis innovació i un alt valor afegit.

Per això, la millor avantatja competitiva d'un país és constituir un sòlid model educatiu.

A finals del segle XIX, amb la Revolució Industrial ja es va palesar la importància de poder comptar amb una ma obrera especialitzada. Permeteu-me recordar-vos que va ser l'Escola Industrial d'Enginyers, denominada així aleshores,—amb la intervenció directa de la Diputació de Barcelona qui va crear l'Escola Provincial d'Arts i Oficis (1873-1913).

Escola creada perquè estigués al servei de la promoció cultural del proletariat. Els enginyers eren conscients que si no disposaven d'una ma d'obra qualificada, no podien dur a terme les seves activitats professionals.

Ara que encara tenim a la memòria els recents actes del centenari de la Mancomunitat de Catalunya, cal destacar la visió preclara i l'aposta que va fer el seu President Enric Prat de la Riba per a la normalització de la Llengua, per l'educació popular, pels ensenyaments tècnics i professionals. El seu Conseller d'Instrucció Pública, Josep Puig i Cadafalch, va crear, entre d'altres, l'Escola Elemental del Treball en el recinte de l'Escola Industrial. Durant la República coneguda com a la Universitat del Poble.

Estaven convençuts que era impossible que Barcelona pogués mantenir el seu rang de ciutat industrialitzada si no disposaven d'una ampla plataforma d'obriers preparats. Es van crear, en aquesta època, altres centres que varen constituir l'embrió de la xarxa de centres públics de formació professional.

Resta clar, que després de cent anys, la descripció socioeconòmica no és la mateixa; la globalització, el nous processos productius, les noves tecnologies que evolucionen de forma permanent i a gran velocitat, la revolució digital, la robòtica, el sector de serveis, etc., fan

que els perfils i les competències professionals siguin, avui en dia, altres ben diferents.

Aquest fet, hauria de servir com a reflexió, del model a seguir en l'organització i estructuració de centres de formació professional: Si volem convergir amb altres països d'Europeus caldrà potenciar centres amb ofertes específiques de formació professional, la existència de centres integrals que ofereixin ensenyaments en els tres subsistemes, la inicial, la ocupacional i continua, que acreditin competències professionals adquirides per l'experiència laboral o per vies no formals, que facin orientació professionals, etc.

El model d'Instituts que imparteixen ESO, Batxillerat, i si escau, algun cicle formatiu tindrà un difícil encaix en el temps.

Les metodologies educatives i els processos d'ensenyament aprenentatge són diferents per a cada tipologia d'estudis i el tarannà dels docents també.

Per les raons exposades la formació professional hauria de tenir identitat pròpia, en el conjunt de la seva oferta formativa.

La gran fortalesa de l'FP és la seva potencialitat per desenvolupar-se i créixer més. En aquests anys de crisi el nombre d'alumnes matriculats ha crescut de forma considerable, no obstant això, els alumnes que opten per l'FP continuen estant per sota de la mitjana dels països de la OCDE;. En contraposició, el nombre d'estudiants de carreres universitàries a Catalunya és superior a la mitjana Europea. I, en gran part superior a l'actual demanda de titulats. Situació que no passa amb els estudiants d'FP.

Aquesta fortalesa de l'FP de créixer va acompanyada per l'index baix de joves aturats amb titulacions d'FP. Davant de les elevades taxes d'atur juvenil superiors del 50% cal tenir present l'avantatge competitiva de la Formació Professional com a motor essencial d'ocupació i del mercat de treball.

L'FP és una eina important per reduir l'exclusió social.

Les empreses han d'apostar per l'FP. Davant dels reptes de futur que té la formació professional cal un major compromís de les empreses per la implantació gradual de l'FP-Dual.

Tal com he dit abans, per disposar d'una estructura econòmica, moderna i competitiva cal potenciar la qualificació de la població activa, fomentar la formació continua dels treballadors que els permeti estar tecnològicament actualitzats, potenciar la formació de competències claus o transversals en els centres d'FP així com la cultura de l'emprenedoria i la innovació i que el sistema pugui comptar amb el finançament suficient que permeti atendre la demanda amb les condicions de qualitat exigible.

Per acabar, com a director de l'Escola del Treball he tingut l'oportunitat de constatar personalment, en trobades d'antics alumnes de Mestratge Industrial, persones ja jubilades, que recorden amb legítim orgull tot lo que els havia aportat els estudis de formació professional: social, familiar i personalment.

La tasca del docent de formació professionals quan veus que els alumnes en acabar s'incorporen al mercat del treball, resulta gratificant.

Vull acabar pronunciant el lema del nostre centre, mol adient per aquest acte: "**LABOR PRIMA VIRTUS**", *EL Treball és la primera virtut*. La formació professional ho fa factible.

Gràcies per la seva atenció